

spare betydeligt af de Udgifter, som hans Løn foranlediger. Jeg ser altsaa ikke, at der i Diebliffet er nogenfomhelst Grund til en saadan Lønningsforhøielse eller til forøgede Udgifter paa Skolevæsenets Omraade, før der kommer lidt mere Orden i Skolevæsenet, saa at man tør lide paa, at disse Penge ville være vel anvendte. Der er foreslaaet en Forbedring i Jordemodervæsenet, hvorved Udgifterne derved forhøies med ca. 5,500 Kr. Det er maasse meget nødvendigt, det tør jeg ikke have nogen Mening om, men det er dog et Spørgsmaal, naar det gjælder om Dens økonomiske Forhold i Diebliffet, om det er saa absolut nødvendigt lige i Diebliffet at gribe til saa overordentlige Udgifter paa et saa enkelt Omraade. Udgifterne til Lægevæsenet ere ogsaa foreslaaede betydelig forøgede. Der er nemlig ogsaa foreslaaet hened 5,500 Kr. Der er foreslaaet Løn til en ny Læge og en betydelig Lønningsforhøielse til de andre Læger paa Den, saaledes at Landphysikus vil faae en aarlig Forhøielse i sin Løn af 504 vestindiske Daler, og de øvrige Læger en forhøiet Løn af 233 \$; det bliver altsaa for den første et Par Tusinde Kroner og for de andre 1,000 Kr. Det er et Spørgsmaal, naar Dens finansielle Forhold ere saa svage, om det er betimeligt og rigtigt at gaa til en saadan Lønningsforhøielse. Spørgsmaalet er, og det skal jeg komme ind paa her, om egentlig Lønningsforholdene paa Den ere saaledes, at der behøver at være Tale om nogen Lønningsforhøielse. Naar vi betragte Lønningsforholdene paa St. Croix, da ere de ligefrem enorme. Præsidenten paa St. Croix faar 6,000 \$ om Aaret og desuden Rejsegodtgjørelse, tror jeg nok. Nu har Kommissionen rigtignok foreslaaet, at Præsidentposten skulde nedlægges, og at Guvernøren ogsaa skulde overtage Overbestyrelsen paa St. Croix — han har den jo nok allerede, men han skal overtage den mere personlig — men Besparelsen, der vilde ske ved denne Ordning, svinder i det Væsentlige bort derved, at den afgaaede Viceguvernør og Præsident da foreslaas pensionerede med 3,000 \$. Guvernøren, som nu bor paa St. Thomas, har, naar han kommer til St. Croix, 500 \$ i Tasselpenge; men der foreslaas, naar Viceguvernøren gaar af, at give ham istedetfor disse 500 \$ 2,000 \$. Naar vi saaledes se hen til denne Pension og denne Forøgelse i Guvernørens Løn, bliver den Besparelse, Kommissionen kommer til, meget illusorisk. For at nævne et andet Spørgsmaal paa Lønningsvæsenet skal jeg gjøre opmærksom paa, at Underdommeren, Skriveren og Politimesteren i Cristiansheds Jurisdiktion har en Gage af 2,400 \$ og 300 \$ i Rejseomkostninger. Jeg tvivler ikke om, at det vel maa være passende efter de vestindiske Forhold. Hvorledes det er at leve i Vestindien, kan jeg ingen Mening danne mig om; men sammenligne vi disse Forhold med vore egne herhjemme, med de Lønninger, som vore Herreds-

fogeder og Skrivere omkring i Kjøbstæderne have, ville vi se, at der er betydelig Forskjel. Se vi derimod hen til Skolelærernes Lønning, da finder jeg slet ikke, at de ere større end de jævnet normerede Skolelærereboder her i Landet. Det er kun de mere betydningsfulde Embeder, der ere særlig høit lønnede derovre. Jeg tror, at det, naar vi skulle underkaste de vestindiske Forhold en Prøvelse, vistnok vilde være rigtigt at komme til en Prøvelse af Lønningsforholdene derovre, lige saa godt som vi nu ere komne til en Prøvelse af dem herhjemme. Høspitalsvæsenets Budget foreslaas ogsaa forhøiet betydelig, nemlig med en Merudgift af 6,200 \$ — der foreslaas nemlig oprettet et nyt Hospital foruden det, der er, — men kun Halvdelen heraf, nemlig 3,100 \$, vil falde paa St. Croix. Desuden er der til en bedre Bandforsyning foreslaaet 3,000 \$. Disse Udgifter synes dog ikke rigtig i dette Diebliff at kunne falde ind under det absolut Nødvendige. Dernæst kommer Dyrslægevæsenet, til hvilket man hidtil kun har givet 92 \$; denne Sum foreslaar man nu forhøiet til 800 \$, altsaa med 708 \$, og som Begrundelse for dette Forslag siger man, at der er en slet Behandling af Dyrene derovre. Befolkningen er raa osv., og de søge ikke Dyrslægen. Det er Begrundelsen af Forslaget, Jeg ser indimidlertid ikke, at Dyrslægevæsenet kan raade Bod paa Dyrplageriet derovre. Dersom Selskabet herhjemme til Dyrenes Beskyttelse kunde danne en lille Filial derovre og saaledes udstrække sin Virksomhed ogsaa til disse Der, var det maasse mere heldigt for at sikkre mod Dyrplageri og afværge Raahed end i Diebliffet at budgettere en saadan Merudgift paa Dyrslægevæsenets Omraade, og den har saa meget mindre Grund, som det jo i tilstrækkeligt Maal hedder, at Befolkningen hverken puffer Læger eller Dyrslæger eller ville benytte dem. Den har en vis Antipathi mod dem. — Man har antaget, at Fattigvæsenet vil faae en betydelig Forøgelse, efter at alle Vaand ved Arbejdsregulativernes Ophør ere bleve løste; mange ville da ty til Fattigvæsenet. Planterne have haft en vis Forpligtelse til at underholde dem hidtil. Man tror, at Fattigvæsenets Udgift vil blive forhøiet med 7,000 \$, hvorved den omtrent bliver det Dobbelte af, hvad den nu er. Jeg betvivler meget, at dette Synspunkt er rigtigt, og det tør vel anses for givet, at der dog maa komme et andet og bedre ordnet Fattigvæsen tilstede, hvor Fattiglemmerne kunne finde ikke alene et passende Ophold under en fornuftig Økonomi; men ogsaa kunne finde en passende Beseftigelse, hvorved de Kræfter, som de have til Naadighed, kunne udnyttede paa en Maade, som var Samfundet tjenligt, og som ogsaa kunde virke saavidt muligt besparende. Det maa dog vistnok i ethvert Fald være for tilbigt at opføre en saadan Sum, førend man ser, hvilken Indflydelse det vil have paa Udviklingen af Fattigvæse-